

Trpežna konfekcija

Serijska stoenka v vlogi dirkalnika – Dodatno oprema: merilnik vrtljajev in radio

Andrej Vidic se je kalil v saabu in ostal trmast kot saab. Lani je kupil zastavo 101 in letos je zmagoval na kredit: avtomobila še ni povsem odplačal, prej si je obelislavor državnega prvaka. Z vztrajnostjo in z znanjem – vemo tisti, ki ga dobro poznamo.

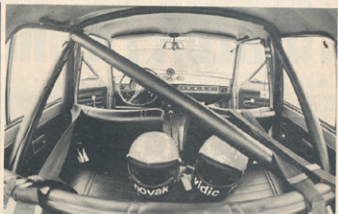
na plinu mu je očitno prijala! Vrtil se kot v pravem dirkalniku in brez pretrganega hrupa. To je zastava 101, skupina 1, zato so tudi motor, menjalnik in diferencial povsem nespremenjeni. Edino glava motorja je znižana – toda po veljavnem modelu tovarne iz Kragujevca.

Zdaj sem med stožci, zastava je obuta v gume barum 185/70 HR 13, namenjene deževni progi. Za običajne rally etape natakne Vidič pastase gume sava 145 SR 13, za dirkanje po suhem kleber racing 165/60 HR 13 in za zasneženo progo zimске gume barum 165 SR 13, brez žebijev.

Ker je letališka steza mokra, smo izbrali gume za dež: avto odlično drži smer in tudi na ostrih ovinkih ob polnem plinu dolgo časa uboga volan. Je pri nenadnem odvzemanju plina spodrsne zadek, ki hoče naprej, pa se avto zasučje poprek. To sodi k prednjemu pogonu in ko se takšnih reakcij privadim, so mi med zaporednim vijuganjem v veliko pomoč. Pri večjih hitrostih si pomagam z ročno zavoro. Vidič pa pravi, da vijuga kot Blomquist: z desno nogo na plinu in z levo na zavori. S takšnim »staccatom« je v ovinkih za dvajset odstotkov hitrejši!

Pretikam kot bi bil na dirki, pri 8000 vrtljajih v minuti: po približno 15 sekundah drvim s hitrostjo 100 kilometrov na uro, na koncu letališča izmerim največjo hitrost: 150 km na uro. Tvegam zaviranje v sili: avto hoče v desno, toda z volanom ga obdržim v smeri.

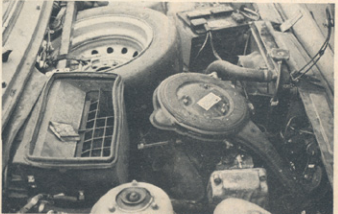
Posadka Vidič-Novak je letos končala vseh sedem rallyjev za državno prvenstvo: v svojem razredu šestkrat z zmago, enkrat kot druga; v skupni uvrstitvi dvakrat na prvem in enkrat na tretjem mestu. Vidič je pripeljal v cilj tudi na vseh hitrostnih dirkah: dvakrat prvi, štirikrat drugi. In po vsem tem je zastava 101 še zmeraj pri dobrih močeh. Lep uspeh trpežne konfekcije!

Dirkaški videz serijskega avtomobila

Stikala pred sovoznikom ravnajo pomožni kontakti in vžig ter dodatne žaromete

Nespremenjen motor: 1116 kubikov, 55 KM

Njegova stoenka bi bila prav takšna kot vse njene sestre na cestah, če ne bi bila dirkaško pisana in bolj pri tleh. Prednji vijajni vzmeti sta segrati in stisnjeni, zadnji listnati sta prekovani. Tako sta nos za približno osem zadek pa za deset centimetrov bliže tlem. Rezultat: avto je pridobil nižje ležišče, toda vzmetenje je trše. Videti je, da se lepo »ujema« z običajnimi blažilniki boge, pod pogojem, da mu oprostimo udarec od spradaj. Pa, saj ta avto je namenjen dirkam, ne družinskim izletom!

Zato tudi znotraj ni več tovarniško nežen, čeprav je ostalo v njem vse, kar sodi k serijski opremi: običajni sedeži, vsakdanji obroč volana, tovarniško vgrajeni instrumenti in ostale drobnarije. Tekmovanjem so namenjeni: zaščitni lok, ki varuje glavi posadke, gasilni aparat, lučka na gibljivem pečlju, s katero si sovoznik osvetli zemljevid, dodatna stikala za rezervni kontakt in vžig ter za dodatne žaromete, varnostna pasova kot za nahrbtnik, k vozniku zasukan merilnik vrtljajev in navaden radio – za prijetnejše vzdušje.

Za volanom sedim kot v katerikoli zastavi 101, le za zaperjanje varnostnega pasu porabim več časa. Potem obrnem ključ in poho-dim plin. Fotograf hoče, da pričujem vse štiri dodatne dolge žaromete. Jutranji mrak se spremeni v dan, merilnik vrtljajev pa kaže, da je motor vajen pretikanja od rdeči črti – pri številki 8000.

Za tem vozilom je 36 000 težaških kilometrov, toda motor je zdrav, da ne bi mogel biti bolj. Dolga noga